

at få udarbejdet, konstateres det på side 19, at Folketingets Kirkeudvalg med nogle undtagelser, som herefter nævnes, har modtaget fyldestgørende svar på sine spørgsmål.

Undtagelserne var: at de forventninger, som jeg gav udtryk for i samrådene i juni og december 2002 om, at budgettet for 2002 kunne overholdes, var for optimistiske; at dette må ses på baggrund af ministeriets usikre budgetstyring gennem flere år; at Kirkeudvalget burde have været orienteret om omfanget af leasingaftalerne og disses omlægning; at der i ministeriet var viden om den usikkerhed, budgettet var behæftet med, og at samrådssvaret i december 2002 skulle have afspejlet dette.

Desværre var de skøn, som var grundlag for mine forventninger til årsresultatet, for optimistiske, sådan som Rigsrevisionen har påpeget. Det viste sig beklageligvis efterfølgende, at dette skøn ikke holdt.

Jeg lægger stor vægt på et godt forhold til Kirkeudvalget. Udvalget bør naturligvis orienteres korrekt, og det vil jeg sikre sker i fremtiden. Jeg kan desuden oplyse, at jeg med bistand fra bl.a. Finansministeriet allerede har taget skridt til at få etableret en bedre kontrol med og styring af Fællesfondens økonomi.

Karen J. Klint (S): Jeg takker for svaret, men det får mig også til at spørge: Det handler vel ikke kun om, at ministerens skøn var for optimistisk? Det handler vel også om, at ministeren ikke lyttede til gode venners råd og vejledning.

Vi blev jo i går meget godt bekendt med, at ministeren blev oplyst den 27. maj, i og med at biskop Arendt udsendte et brev i går, som Kirkeudvalget også har fået i kopi. Jeg har fået den forståelse, at man faktisk servicerede ministeren meget godt med nogle oplysninger og betænkeligheder, så det handler vel også om, at ministeren ikke har lyttet til de gode råd, der blev givet.

Margrete Auken (SF):

Kan ministeren bekræfte, at hun meget forarget over, at jeg havde antydnet noget andet, her i Folketingssalen i maj – altså efter at hun var blevet opmærksom på, at der var problemer i Fællesfonden, og derfor bad rigsrevisorerne undersøge sagen – sagde, at der ikke var spor af problemer med Fællesfonden, og at den var i den skønneste orden?

Jens Peter Vernersen (S):

Også for at have tingene fuldstændig på det rene i den debat, der foregår her og nu: Kirkeministeren er vel også bekendt med Rigsrevisionens bemærkninger, hvor man i den sammenfattende vurdering skriver, at kirkeministerens orientering til Folketingets Kirkeudvalg for perioden 1998-2001 var dækkende? Der er en enkelt krølle med, at der kunne være et problem, men generelt var orienteringen dækkende. Det står på side 79 i rapporten.

Jeg siger det, for at vi ikke skal fortsætte diskussionen om, at det var andres skyld. Ministeren har brugt megen tid på det og også på en meget ubehagelig måde, men jeg synes i hvert fald, at det punkt nu må være afklaret én gang for alle.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Gode råd, siger fru Karen Klint. Jo, jeg lytter altid til gode råd, og jeg har svaret Kirkeudvalget med det, som jeg fik oplyst. Jeg sagde det, jeg vidste, da jeg var i samråd med Kirkeudvalget, og hvad der yderligere skal gøres i sagen, har jeg taget initiativ til. Jeg har netop taget initiativ til, at en advokat foretager en undersøgelse af arbejdsgangene i Kirkeministeriet.

Kl. 14.05

Fru Margrete Auken henviser til et citat af mig her i Folketingssalen. Jeg er ikke helt klar over, hvad det er for et citat, men fru Margrete Auken siger, at jeg her i Folketingssalen har sagt, at der ikke var problemer med Fællesfondens økonomi. Jo, det var der så sandelig, og derfor tog jeg initiativ til, at Rigsrevisionen foretog en undersøgelse af Fællesfondens økonomi. Det er svaret.

Så forstod jeg ikke helt hr. Vernersens citat, så jeg må nok bede om at få det en gang til, hvis jeg skal svare på det.

Karen J. Klint (S):

I mine spørgsmål lige nu forfølger jeg sådan set ikke så meget kronebeløbene som oplysningspligten, for det er oplysningspligten, jeg synes er vigtig, og det er også den, der er kritik af fra Rigsrevisionen, både i forbindelse med det åbne samråd den 18. juni 2002 og det åbne samråd den 11. december 2002.

Jeg husker samrådene på den måde, at kirkeministeren begge gange og også senere, nemlig på temadagen her i foråret, udtrykte glæde over at få lejlighed til at aflive nogle myter og alt muligt andet. Derfor er det lidt beskæmmende, når